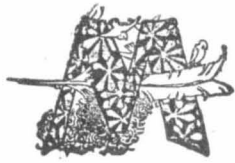

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΩΝ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΠΕΘΑΜΕΝΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Μία άπεκαλυπτική έρευνα σε μία κλινική για άριστοκράτες τοξικομανείς. Πώς ζούν εκεί μέσα οι άρρωστοι. Οι έφιιάλτες του έπιου. Οι μυστηριώδεις κερσμι της μορφής. Μία άπρσπη δοκιμασία. Η κοκκίνη της νέας άρρώστου. Η χαρά μιάς ηθσοισύ του θεάτρου. Το πείραμα του γιατρού, κλπ.

ΕΡΙΚΑ χιλιόμετρα μακριά από το Παρίσι, διάφορα πολυτελή αυτόκινητα στέκονται κάθε τόσο μπροστά στη βαρεία σιδερένια πόρτα ενός παράξενου πύργου που μιιάζει σαν μοναστήρι.

Απ' έξω, αυτή η μυστηριώδης οικοδομή, έχει κάτι το μελαγχολικό και το πένθιμο. Μιά μόλις ιμψ κανείς στο πάρκο της, θρίσκειται σ' έναν έπιγειο παράδεισο. Παντού, το μάτι ξεκουράζεται έπάνω στην καταπράσινη χλόη και στα πολύχρωμα άνθηκόχτια. Μακριές, άστελιτες δέντροστοιγίες, θιάζουν σε ρομαντικές γωνιές, σε μικρές λίμνες, σε στέρινες με άναθρυτηρία, σε άμορφες παλαιάκες θύσσες.

Κι' ώστόσο, εκείνοι που ζούν εκεί πέρα, περνούν μιά αόστηρη μιά πολυτέλης λιμουζίνα που στέκεται μπροστά στις μαρμάρινες σκαλές της κλινικής. Από το αυτόκινητο κατεβαίνει ένας «τζέντλεμαν» και δίνει το χέρι του σε μιά κυρία, τυλιγμένη σε μιά βαρύτιμη γούνα. Η κυρία βαδίζει με κόπο, στηριγμένη στο μπράσο του συνοδού της. Πρόσεξα το πρόσωπό της. Ήταν κατάχλωμο, με μιά περίεργη διακόσμηση που προκαλούσε τον τρόμο. Τα μάτια της ήταν κουρασμένα κι' είχαν γύρω τους δύο μώθ κυκλούς. Τα γείλη της ήταν μελανά κι' έτρεμαν από το κρού κι' από την ταραχή της.

«Ενας γιατρός της κλινικής, μ' άσπρη μπλούζα, έσπευσε να την ύποδεχθί. Έκείνη τον ρώτησε με άγωνία:

—Γιατρέ μου, θα μπορούσα να γίνω καλά; Μου δίνετε το λόγο σας ότι δεν θα με κανετε να ύποφέρω; Μά, τώρα πεία, τι με νοιάζει για τους πόνους! Δεν θα εινε πιο μεγάλιο από αυτούς που με τυραννούν σήμερα. Α! Τι μαρτυρικό που εινε το όπιιο! Γιατρέ μου, σάστε με! Αυτρώστε με από τους φρικτούς έφιιάλτες του!...

Η κυρία ήτα ταραγμένη. Καταλάβαινε ότι από τή μια στιγμή ως την άλλη θα την έπιανε μιά νευρική κρίσις. Μιλούσε με μιά θσοαγή φωνή. Άεαφια, άρχισε να κλαίει με λυμούς, Δύο νοσοκόμες την θοήθησαν τότε να μπη στην κλινική. Κι' η πόρτα έκλεισε άθόρυβα πίσω τους.

Ο διευθυντής της κλινικής με δέχτηκε στο γραφείο του. «Α κοισά ότι ήθελα να κάνω μιά έρευνα για τή θραπαεία των τοξικομανών και τ' άποτελέσματά της κι' αντί να μου δώση μια άπάντησι, μ' ώδήγησε στις άθουσες των άρρώστων.

Έκει πέρα βασίλευε μιά άγωνιώδης σιωπή. Άπότομα, άνοιξε μιά πόττα και μιά νοσοκόμα, με το δάγτυλο στα γείλη, μιά έκανε νόημα να σωπάσω. «Εσσιζα μιά υατιά από τή μισανοινητή πόρτα, μπροστά στην όποια στεκόταν ή νοσοκόμα. Το δωμάτιο ήταν έπιπλωμένο με πολυτέλεια: πίνακες ζωγραφικής, βιάα με λουλούδια, άμορφα γαλιά. Δίπλα, ή σάλλα του υπάνου άσπρωτε από τή νίκελ και τις άσπρες προσελάνες. Μά, ένας στεναγμός τράθηξε την προσοχή μου. Πάνω στο κρεβάτι ήταν εξαπλωμένη μιά νυνάικα. Το πρόσωπό της μόλις ξεγύριζε ανάμεσα στα κάτασπρα σεντόνια. Μόνο δυό μενάλια μάτια ζούσαν σ' εκείνο το κεφάλιο ποό σπομο. Αυτά τή μάτια έκποάφαν την άγωνία και τον πόνο. Ήταν ή νεοφερμένη άγνωστος.

Ίατρική εξέταση τοξικομανών γυναικών

Ο άνδρας της καθόταν κοντά στο κρεβάτι και κρατούσε το χέρι της.

—Η θραπαεία άρχίζει...μω λείε ό γιατρός. Της έκαναν τώρα την πρώτη ένεσι. Σιζα-σιζα, θ' άρχιση να ξεχνά τή όπιιο και τή παράξενα όνειρά του...

Σε λίγο άκούγεται ένα καμπανάκι.

—Εινε ή ώρα του φαγητού, μω έξήγησε μιά νοσοκόμα. Στη μεγάλη τραπεζαρία, καμιά εικοσαρία άρρωστοι, άνδρες και γυναίκες, κάθισαν γύρω στο μεγάλο τραπέζι. Οι γιατροί, ήρθαν κι' αυτοί να καθήσουν τελευταία. Τρής μαζί με τους άρρώστους. «Όλοι αυτοί, οι τοξικομανείς θρίσκονται στο πρώτο στάδιο της θραπαείας. Όλοι τους άήκουν στην Παρισινή άριστοκρατία. Τα ξεθα αήτης της μεγάλης κλινικής δεν εινε για όλες τις τσέπες. Είθα άνάμεσα σ' αυτούς τους άρρώστους γνωστούς τραπεζιτες της κοσμοπόλεως, καλλιτέχνες της όθνης και του θεάτρου, κυρίες των «κοσμικών» σαλονιών και περιφισημο γλεντζέδες της Μοναρτήρης.

Τα ναρκωτικά εινε πάντα το θέμα των συζητησών τους. Κανένας δεν προσπαθί να κρύψη τις τρέλλες του.

—Στην άρχή, μω λείε ένας γνωστός Παρισιός καλλιτέχνης, το όπιιο νάρκωνε όλους τους πόνους μου: τους πόνους του σώματος και της ψυχής. Μω έβινε άνεκφραστες χαρές, μιά στο τέλος άρχισε να δηλητηριάζη κι' ατέες τις άπεριγράτες χαρές. Δεν ύπορεσα, θλέπετε, να σταματήσω όταν έπρεπε... Άλλωστε, με τή ναρκωτικά αυτό εινε ακατόθωτο! Δεν μπορεί κανείς να σταματήση ποτέ... Στην άρχή, άνεβαίει σ' ένα ρόδινο παράδεισο. Μά ύστερα πέφτει στην πιο μαύρη κόλασι! Α! Δεν άντέγω να σάς δινηθώ τους έφιιάλτες μου: όλες έκεινες τις άπαισιες μορφές, όλα έκεινά τα τσομαχτικά μάτια, όλοις έκεινούς τους σκελετούς που με βασάνισαν. Τά έφιιάλτικά όνειρά μου εινε άπεριγραπτά.

«Έκεινη τή στιγμή, μιά γοντευτική θεντέττα» της όθνης, έλαβε μέρος στη συζήτήσι μας.

—Τους πρώτους πέντε μήνες που έκανα ένεσεις μορφίνης, ύπέφερα από φρικώδη όνειρα που με παρούσαν σε μυστηριώδεις όλοφόνους γευάτους από αίμοφωρτα πτώματα και άπαισιους δολοφόνους. Κάθε τόσο ύπνωσα από τή οδολίασματος των θυμάτων! Έπειτα ζανακοιμούμαι και το έφιιάλτικό όνειρο συνεχίζοταν, σαν να υπήρχε διόλου διακοπή. Σας θεβαίνω ότι δεν ύπαρχει μεγαλύτερο μαρτύριο, από τους έφιιάλτες της μορφίνης!...

—Ενας άλλος άρρωστος μιά έξιμολογήθηκε ότι ήρθε μέρα που πλήρωσα χιλια φράγκα ένα νραιμαρίο ήρωίνης.

—Ενας τοξικομανής μπορεί να κινή τα πάντα για να θρη το δηλητήριο που θέλουν ή αίσθησής του, μιάς έπρε. Ξέρω ετή Μοναρτήρη που μιά κρη αλήθιασά που μένει ηπτική τρέις μέρες για να μωρσση να μαζέψη, ζηττανεύοντας, τή λεοτά που της χρειάζοται για ν' άγοσάση λίγη κοκαΐνη. Έπειτα, όλες, μιά όλες ή γυναίκες του έρωτος, παίρνουν κοκαΐνη. Όλες τους εινε άβρωστες από τή ναρκωτικά και καταπούν τρέλλες ή παράλυτες στα νοσοκομεία...

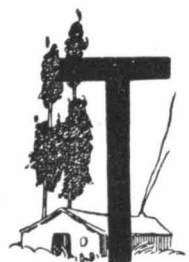
Μετά το φαγητό, πήγαμε στο μεγάλο σαλόνι. Όλοι αυτοί οι τοξικομανείς, τους όποιους έφανταζόμου πολύ διαφορετικά, ειναν κάποια δειλία στις κινήσεις τους που τους έκανε ύπερβολικά συμπαθητικούς. Η γυναίκες έπιαιζαν πιάνο ή διάβαζαν τή θιβλία της μόδας. Οι άνδρες έπιαιζαν πόκερ ή μπριτζ. «Ενα παιδάκι τσοσάρων ως πέντε χρόνους έπιαιζε με τή όπιιο του σε μιά γωνιά του σαλονιού.

—Σας σκαθαλίζει αυτό, τή παιδί! μω έπρε γελώντα ένας από τους άβρωστους. Ετά άνταρωτέστε πώς θοισκεται δώ πέρα. Η Ισπανία του εινε πολύ πωερνον. Όταν ήθεε στον κόσμο, οι γιατροί διεπίστωσαν με

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κεντροπολιό)

ΟΝ τελευταίο καρό, ή τροχαία κίνησης του Χόλλυγουντ έχει γίνει υπερβολικά επικίνδυνη. Οι άτυχες διαβάτες δεν τολμούν να περάσουν από το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο. Καμιά φορά δέ και τ' αυτοκίνητα ακόμη, μόλις κάνει μια απότομη κίνηση ή οδηγός των, βρίσκονται σφηνωμένα στην προθήκη ενός καταστήματος! Οι πόλιμαν δεν προσφαινον να κάνουν μηνύσεις και να κρατούν αίτημοίς. Όλος ο κόσμος έ- γινε απρόσεκτος! Ού έλεγε κανείς ότι έπαθαν τ' αυτιά του! Κι όμως, αυτό το φαινόμενο της άσχημαδίας έξηγήθηκε περίφημα από τη Μάτς Ήβανς, που είναι μιά από τις καλύτερες οδη- γούς του Χόλλυγουντ.

—Οι κάτοικοι της φριλιπούλεως, είπε, ξεση- νήσαν να προσέχουν. Στο βουνό ή στη θάλα- σα, που παραθέριζαν, έχασαν τη συνείδηση του κινδύνου. Δεν άκουγαν εκεί πέρα τίποτ' άλλο από το θρόσιμο των δένδρων και το φύλοστο των κυμάτων. Με το όνομα τους, λοιπόν, όταν βρέθηκαν κάλι μέσα στην κόλαση του Χόλλυγουντ, να χάσουν για λίγες μέρες τα...νερά τους και να μη μολοούν να προφαιραθούν από τ' αυτοκίνητα...

Κι ήλιθια, χαμηρύνος το άστυνομικό δελτίο αναφέρει πολυάρι- θμα αυτοκινητιστικά δυστυχήματα. Τα περισσότερα όφειλονται στις γυναίκες! Νομίζουν ότι το τιμόνι που κρατούν στα χέρια τους είναι τι- μόνι βενζινακότο με μηχανή αεροπλάνου! Έτσι έ- ξεκολούθηον να τρέχουν μ' εκατό χιλιόμετρα στις λεωφόρους, όπως έτρεχαν πάνω στην επιφάνεια της θάλασσας. Δεν είζαν, βλέπετε, συνέλθει ακόμη από τ' όμορφο όνειρο του καλοκαιριού...

Ή χαριτωμένη Ντόροθυ Τζόρνταν πέρασε τελευ- ταιώς μιά πολύ επικίνδυνη όρμηική περιπέτεια και παρ' όλογο να παρωμορωθή από την έκδίκηση του παραδόξου φίλου της. Αιτός ο άνθρωπος είχε κάνει την εμφάνισι τον στα εσοτήνιος του Χόλλυγουντ με ένα καραβάνι περιηγητών. Ήταν ντιμιόσος σάν Μα- ρουινός φύλαρχος και τά κόκκινα σανδάλια του έ- λαμπαν από τά πολιύμα πετράδια! Όλες ή εφεν- τέστες είζαν άναστατήθη από τη σαγηνευτική ώ- μορφη του και τους παραδόξους τρόπους της. Ή- ταν, καθώς είζαν πληροφορηθή, ο Άιμω Έλ Χα- τάν, ό γνιός ενός σείχη της έριμου. Ο Μαρουινός

κατάπληξι ότι μπορούσε να μείνη άπνοο δυό και τρείς μέρες. Ήταν ένα φαινόμενο! Μά δεν άργησαν να μάθουν, ότι κατά τη διάρκεια της έγκυμοσύνης της, ή μητέρα του έπαιρνε κοκαΐνη. Αυτό το παιδι, λοιπόν, πριν γεννη- θή, ήταν ένας τοξικομανής! Δίχως άλλο, είναι ό πιο μικρός τοξικομανής της Ευρώπης...

Σέ λίγο ασειρίσαν το τασί. Ο γιάτρος της υπηρέτας τότε ήρθε στο σαλόνι κρατώντας στα χέρια του μιά καπελλίερα "Όλος ο κόσμος λοιπόν έτρεξε γύρω του περιέργος.

—Νά τί θήρκα στο δωμάτιο της νεοφερμένης! φώναξε χαμο- γελώντας.

Κι έβγαλε μέσα από την καπελλίερα μιά κοντόχοντρη ιπο- τίλλια γεματή άσπρη σκόνη. Οι άρρωστοι, κατάπληκτοι, άρχι- σαν να ψιθυρίζου:

—Μά είναι κοκαΐνη!... Είνε περισσότερη από ένα κιλό!...

Κ' ή κοκαΐνη πέρασε από χέρι σε χέρι. Ο καθένας ήθελε να τη δή από κοντά, να την μυρίσει... Ο γιάτρος κ' οι βοηθοί του παρακολουθούσαν άγρυμνα τις κινήσεις τους. Δυό-τρείς άρρω- στοι, μόλις άγγιγαν την κοκαΐνη, άνατριχιάσαν. Άξασφα, ένας νέος, έσπρωξε όλο τον κόσμο κι έκανε ν' άρπάξη την ιποτιλί- λια. Δυό νοσοκόμοι τότε του έπιασαν τά χέρια. "Εκείνος άρχισε να ούρλιάζει και να τους δαγκώνει σάν τρελλάς...

Όταν τόν έβγαλαν από το σαλόνι, άπλώθηκε μιά νεκρική αιγιή. "Ύστερα, μιά χαριτωμένη ήθοποιός του θεάτρου, που κα- θόταν δίπλα μου, μ' άγκάλιασε έσφοικικά και με φίλησε!

—Α! Γιατρέψτεκα! Γιατρέψτεκα!... φώναξε δόλγχαρη. Ή κοκαΐνη τώρα δεν μου έκανε καμιά εντύπωση!... Δεν έζυπνησε μέσα μου καμιά έπιθυμία! Αυτό είναι μιά άπόδειξις ότι δεν εί- μαι παιδί τοξικομανής!...

Ο γιάτρος τότε μου έξήγησε: —"Όπως είδατε, το πείραγμα πέτυχε. Όλοι οι άρρωστοι, έ- κτος από έναν, έμειναν άδίδφοροι μπροστά στην κοκαΐνη. Έ- γουον μπη όλο στο στάδιο της τελικής θεραπείας. Καί, φυσικά, είμαι πάσα πολύ ευχαριστισμένος.

Κι άλήθεια, όπως διεπίστασα σόνο γινεται, δεν έχου δικηο έ- κείνοι που ύποπτηρίζου ότι δεν γιάτρειουται οι τοξικομανείς!

RENE ΚΑΣΤΕΑΟ

πρίγκη, όστόσο, φαινόταν ότι είχε σφηνωθή μόνον από τη γνωμία της μικρούλας Ντόροθυ και φρόντιζε πάντοτε να βρισκται κοντά της. Ή όμορφη εφεντέττα ήταν τρελλή άπ' την εύημία της. Μια μέρα ό- μως διεδοθή στο Χόλλυγουντ ότι ο Άιμω Έλ Χαροίντ είχε άναχωρή- σει ξαφνικά για τη μακρινή πατρίδα του, κ' ότι ή Ντόροθυ Τζόρνταν βρισκόταν στο νοσοκομείο! Οι γιάτροι προσπάθησαν να την σώσουν, γιατί είχε πάθει δηλητηρίασι. Ο παραδόξος φίλος της, καθώς έξαρ- κώθηκε, της είξε χαρίσει ένα δαχτυλίδι για να τόν θυμάται, τουλάχι- στον, αφού δεν ήθελε να τόν άκοιούθη στην πατρίδα του. Αυτό το δαχτυλίδι όμως έκρυβε κάτω από το διαμάντι του ένα τρομερό δηλητη- ρίο, το οποίο θή κατέστρεψε την όμορφη της. Εύνημος ότι οι γιάτροι κατώθησαν να την γιάτρέψου κ' ή Ντόροθυ, κλεισμένη τώρα στη βίλλα της, κλαίει από τό πένουα της, που άφησε τόν έαυτο της να πέ- σει στα δάχτυλα ενός θηρίου της Σουητίας!...

Στα εσοτήνιος της «Μέτρος, ύστερ' από λίγο, πρόκειται να εγχι- σθή ένα περίφημο φίλι της Νόρας Σήρερ, ή «Μαρία Άντουανέττα, στο ύποτο αρματογιστιστών έπισας ο Νέικματς Μάρσαλ κ' ο Τσαρλ Άάουον, ο πατριώτης «Άγγιλος ήθοποιός.

Ένα καινούριο «άστρως άνεκαλήρηθι δώ και λίγες μέρες από έναν διευθυντή της «Μέτρος, στη Νέα Ύόρκη, και μεταρθέτη άμέσως στο Χόλλυγουντ. Είνε ή έξαιρετικώς όμορφη Ροιθ Γκόρντον, που έχει μεγάλη έπιτυχία στο θεατρικό έργο «They Shall not Die». Η νέα εφεντέττα άρχισε κούλας τά είδικά μυσήματα για την εμφάνισι της στον κινηματογράφο και γρήγορα ό λιγότες της όδνηξ θή την απολαύσουν στις και- νουργίες δημοφιλις της «Μέτρος.

Ή Μάντι Κρίστιανς, ή μεγάλη γόρσο της Βιέν- νης, άρχισε τό κρήσιμας του ποιητού Άμερικανικού φίλου της, μαζί με τόν Σαοί Μπραυνν. Αυτό το έργο είναι το «Wicked Women» κ' είνε παμένο από τό γνωστό μυσήτορμα της Άννυ Ράστεν.

Ο Νιλ Άστερ, ο οποίος, ως γνωστόν, παντρεύ- τηκε την Βίβιαν Ντόργου, άν πιστένομε τις και- νέες γλώσσες του Χόλλυγουντ, άρχισε να βαρφαί- να το άρρωγενασι ζώι και να ζητάει να ληιστησι τις πόρτες της, με τη συντροφία τών θαυμαστρών του. Συγκεκριμένως άναφέρεται ότι έχει πολύ στε- νές σχέσεις με την μίς Έλβιν Ρίσεντλιν, την εφανθή νεράδια με τά μαύρα μάτια, όπως την λένε στο Χόλλυγουντ, την κόρη του «Βασίλειος τών Λιζέ». Κι έτσι άποδεικνύεται άλλη μιά φορά σωστή ή πα- ρατήρησι ότι οι μελαγχρόνοι άνδρες προτιμούν τις εφανθεί! Ή άτυχη Βίβιαν Άστερ έχει βλέπετε τό έλάττωμα να είναι μελαγχρόνη!...

Έπίσης ο σκηνοθέτης Έντινιου Μόρτιμερ, που βαρφήκε το έπάγ- γεμά του, ξανααρχίζει στην παλιά τέχνη του. Γίνεται ήθοποιός. Προς τό παρόν όμως άσχελεύεται με το κρήσιμας ενός αστυνομικού φίλι, το «Evelyn Holmes». Σ' αυτό τό έργο πρωταγωνιστεί ή χαριτωμέ- η Μίρνα Λοι.

Ύστερα από δυό χρόνα, ή Όννα Ο' Κόννορ, ή περιφημη Άγγλίδα ήθοποιός, κατορθωσε να πραγματοποιήσι το μοναδικό όνειρο της ζωής της: Ν' άγορήσι μιά όμορφη βίλλα στη Σάντα Μόνικα. Οι φίλοι της, που την έπεσεφθησαν για να την συγαγορη, έμειναν κατάπληκτοι να την πιστεύεια και την μοντέρνα διακοσμησι της βίλλας. Είνε ένα μυσ- τικό παλάτι, μ' όλες όμως τις σημερινές άναστάσεις. Όσο για τόν πα- τέρ της, φημίζεται για τά σπάνια λουλούδια του και τους ύπερογους πι- δικαίς του.

Και τώρα, ως σάς αναφέρουμε την τελευταία τραγωδία του Χόλλυ- γουντ. Τό θήμα της είναι μιά όμορφη Γαλλίδα, δεκαετώο χρόνων, που είχε ξαναήσει δώ κ' έξη μήνες από την πατρίδα της, με την έπιθυμία να παΐξη στον κινηματογράφο. Άλλ' ή φιλιόπολις, ως γνωστόν, πύ- σω από την άγλη και την μεγαλοτηρητή εμφάνισι τών «άστέρων» της, κρύβει μιά τρομαχτική δυστιχία. Χιλιάδες φτωχών κοριτσιών βρίσκου- νται χωρίς δουλειά και πεθαίνου από τις στερησις και την πείνα. Ό- λες αιτές μοιάζου με τις χρυσάλλιδες, που καινε τά σπέρτα τους στο φός. Μιά τέτοια λοιπόν ήταν κ' ή Λουσι Φάιτνι, ή όμορφη Γαλλίδα που άναφέραμε. Αιτοκίνησαν στο φτωχικό δωμάτιο της, ύποπτημενί- λι από την τύχη της κ' αφού μάταια προσπάθησε να βοή έστο και μιά θεοι κοιλάρσος στα εσοτήνιος του Χόλλυγουντ. Μά κανείς δεν προ- σέχει αυτά τά δρώματα. Όλοι ένοδιαφέρονται για την έκνετηρη ζωή των μεγάλων εστέρων, που άνασταίνου τον κόσμο με τις ύδιοτρο- πίες τους και τά σκάνδαλά τους.

Marie Davies Η Μάριον Νταϊέις